

Psalm 69: *Salvum me fac.*

(Voor de koorleider-, op 'Leliën', v. David.)

*Laat niet een waterstroom mij overspoelen,
niet bodemloosheid mij verslinden,
niet een bron haar mond over mij sluiten!*

De avond van de vloed
zag ik, door 't raam,
van horizon tot vloer
het natte onheil komen.

Weg was mijn stil bestaan,
ontrafeld al mijn dromen.
Ik werd verschopt, mijn leven
was verkeerd. Niets bleek
gebleven.

Totdat twee vogels kwamen
aangevlogen. Zij etsten mij
in 't hart een andere naam
en legden nieuwe beelden
in mijn ogen.

Hoe alles droogde. Hoe het
nat verdween. Alleen het onheil
bleef nog even na. Ik nam

mijn kleine leven weer terug,
zoals het was en wachtte
op mijn komst.

Nu kijk ik elke avond
uit mijn raam.